

[Socialministeren.]

Henseende, er fuldkommen urigtigt. Hvis det ærede Medlem havde sagt, at det ikke var tilstrækkeligt, kunde vi begynde at tale om det, men at staa op her og sige, at Regeringen har været revnende ligeglad med Landbruget, er i den Grad i Strid med Sandheden, at det synes mig ærligt talt, at det ærede Medlem er kommet saa langt ud, at man ikke som Folketingsmand har Lov til fra dette Sted at fremsætte saadanne Udtalelser. Det er fuldstændig i Strid med de faktiske Forhold; hele Rigsdagen, ganske vist før det ærede Medlem kom herind, samvirkede til Ordninger paa mange Omraader til Gavn for Landbruget, som intet andet Erhverv i dette Land nogen Sinde har kendt Mage til. Derfor vil jeg saa stærkt som muligt tilbagevise det ærede Medlems Angreb paa Regeringen i denne Henseende og for øvrigt paa Rigsdagen som Helhed.

Jeg skal anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling, fordi det betyder meget for Planlæggelsen af Arbejdet i den kommende Sommer, at Lovforslaget gennemføres hurtigt.

Elgaard: Den højtærede Socialminister burde ved denne Lejlighed have givet Folketinget Meddelelse om, hvorvidt der i de 10 Maaneder, Loven har været gældende, er tilgaaet Socialministeriet Andragender om Tilskud til Merbeskæftigelse. Det havde været mere paa sin Plads end at aflevere en Række Ubehageligheder til Venstre. Jeg har den Opfattelse, at den højtærede Socialminister ikke er helt klar over, hvad der er sket i dette Ting i sidste Rigsdagssamling vedrørende de 3 Forslag, der fulgtes ad ved alle Behandlinger i 3 Aar. Den højtærede Minister siger, at naar Venstre siger nej Tak, maa man søge at komme frem uden om Venstre. Det behøver Ministeren ikke at søge efter i dette Tilfælde, det skete jo sidst, og der er Udsigt til, at det vil ske denne Gang ogsaa. Den højtærede Minister mener, at da Lovforslaget først og fremmest tager Sigte paa Landbruget, er det endnu mere urimeligt, at Venstre siger nej Tak. Hvis den højtærede Minister tror, at Landbrugets Fremtid ligger i Dyrkning af Tobak, Hør og Humle, tror jeg ikke, at den højtærede Minister er helt klar over Situationen. Jeg vil gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at der i sidste Rigsdagssamling gennemførtes en Lov til af en noget lignende Karakter, nemlig Loven vedrørende Forsøg med nedsat Arbejdstid inden for visse Omraader

af offentlige Arbejder. Den gennemførtes med Venstres Hjælp, og denne her gennemførtes med de Konservatives Hjælp. Begge Vedtagelser var efter Partiernes Bedømmelse Forsøgslovgivning, derfor er det rimeligt, at den højtærede Minister, naar vi nu staa over for Forslag om Forlængelse af den ene, gøre Rede for, hvilke Erfaringer man har gjort paa disse Omraader, og de Resultater, der kan tænkes opnaaet i Fremtiden. Jeg haaber, da der er ønsket Udvalg, at hvad vi ikke har faaet at vide i Dag, faar vi at vide i Udvalget.

Boeck-Hansen: Nu havde jeg haabet at have erhvervet den højtærede Socialministers Bevaagenhed ved at antyde, at jeg mente, at han var den klogeste inden for Ministeriet, der saa Virkeligheden i Møde og Sandheden i Øjnene ved at se paa disse 137 000 arbejdsløse, medens hele det øvrige Ministerium ser lyst og glad, ikke mindst paa sig selv. Men det lykkedes altsaa ikke, og jeg kan godt forstaa, at den højtærede Socialminister meget nødig vil ind paa en Diskussion om dette Spørgsmaal. For øvrigt fik jeg den Opfattelse, at den nye Forbindelse mellem Socialdemokratiet og L. S. ikke er saa intim og varm, som man skulde tro. Nu var de lige begyndt at gaa med hinanden, og nu er de ikke helt tilfredse med hinanden. Det tyder ikke godt for et fremtidigt Kammeratægteskab. For øvrigt haaber jeg, at de Oplysninger, vi ikke har faaet her i Tinget, maa kunne gives i det Udvalg, som jeg agter at foreslaa Sagen henvist til.

J. S. Foget: Jeg beklager, at den højtærede Socialminister har misforstaaet mig i den Grad, idet jeg er i Stand til at gentage nøjagtigt ordret, hvad det var, jeg udtalte. Jeg sagde nemlig, at Regeringen var revnende ligeglad med, om man brandskattede den forbrugende Del af Befolkningen gennem forhøjede Monopolpriser, naar blot man fik nogle flere Arbejdere beskæftiget. Det var, hvad jeg udtalte, men jeg skal gerne gaa ind paa den højtærede Socialministers Tankegang, naar nu endelig Samvittigheden er vakt. Den højtærede Socialminister udtalte, at man havde gennemført en Sukkerroeordning, som var til absolut stor Gavn for Landbruget. Ja, den har været til Gavn for en ret stor Del af Landbruget, men den har ogsaa haft anden Virkning; den har i hvert Tilfælde skaffet en ret stor Beskæftigelse til tarifmæssige Lønninger. Der har ikke været Tale om nogen ensidig Fordel for Landbruget i dette Tilfælde, ej heller i Kartoffelspørgsmaalet, thi hvis man